

**НАУКОВА ФІЛОЛОГІЧНА
ОРГАНІЗАЦІЯ «ЛОГОС»**

**Міжнародна
науково-практична конференція**

**«МОВА, ЛІТЕРАТУРА І КУЛЬТУРА:
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВЗАЄМОДІЇ»**

12–13 жовтня 2018 р.

м. Львів

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ТЕОРІЯ ЛІТЕРАТУРИ, ПОРІВНЯЛЬНЕ ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО

Баглюк В. Р. ОБРАЗ ОПОВІДАЧА У ТВОРІ МАРКА ТВЕНА «БЕЗ НІЧОГО»	7
Букай О. В. «ГРОВІВЕЦЬ КАПУЦИНІВ»: ІМАГОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	9
Лозенко В. В. ТОПОС ОСТРОВА В «ОСТРІВНИХ» РОМАНАХ ДЖ. КОНРАДА	12
Олексій О. М. ЛІЮЗІЯ У ДРАМАТУРГІЧНОМУ СВІТІ Г. ІБСЕНА ТА А. ЧЕХОВА: ЗІСТАВНИЙ АНАЛІЗ ДРАМ «ДИКА КАЧКА» І «ЧАЙКА»	14

СЕКЦІЯ 2. ЗАГАЛЬНЕ, ПОРІВНЯЛЬНО-ІСТОРИЧНЕ, ТИПОЛОГІЧНЕ МОВОЗНАВСТВО

Zeikan K. Yu. LEXICAL COHESION IN ECONOMIC DISCOURSE	17
Лагдан С. П. СКЛАД ТЕРМІНОЛОГІЇ ГАЛУЗІ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ ЗА ПОХОДЖЕННЯМ	20
Marchuk N. O. PHRASEOLOGISMEN MIT DER KOMPONENTE HUND / СОБАКА (VERGLEICHENDE ANALYSE)	23
Пилипей Ю. А. ПОХОДЖЕННЯ ТЕРМІНА СЛЕНГ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	24

СЕКЦІЯ 3. ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА ПЕРЕКЛАДУ

Береговенко П. С. ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ ТА СПОСОБИ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛІЙСЬКИХ ПАРАМЕТРИЧНИХ ПРИКМЕТНИКІВ, ЩО ВХОДЯТЬ ДО МІКРОПОЛЯ НА ПОЗНАЧЕННЯ ВЕЛИКОЇ ТА МАЛОЇ ДОВЖИНИ	28
Бондаренко О. М. ТРАНСФОРМАЦІЇ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ НАУКОВО-ТЕХНІЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ СФЕРИ РОБОТОТЕХНІКИ	30
Буберенко Т. Ю. ВИГУКИ ЯК МЕХАНІЗМИ ВИРАЖЕННЯ НЕГАТИВНОЇ ОЦІНКИ В АНГЛОМОВНИХ ХУДОЖНІХ ТЕКСТАХ	32
Віровець О. В. ПРИНЦИПИ ТА ПРОБЛЕМИ ПЕРЕКЛАДУ МЕТАФОР У ПОЛІТИЧНОМУ МЕДІА ДИСКУРСІ	35
Іванишин Н. Л. АГРАРНА ЛЕКСИКА НА МАТЕРІАЛАХ ЛЕКСИКОГРАФІЧНИХ І ПЕРЕКЛАДАЦЬКИХ ТЕКСТІВ	37

Mit der positiven Bedeutung – 2, das sind:

Як вірна собака – дуже віддано; *як на собаці* – дуже швидко.

Wir können zusammenfassen: im Allgemeinen haben die Phraseologismen mit der Komponente «Hund» eine negative Ausdrucksschattierung, weil dieses Tier ein hartes Leben hat und die vorurteilhafte Einstellung zu ertragen erzwungen ist.

Im Ukrainischen ist der Hund näher und oft als Freund bezeichnet werden kann, aber im Deutschen drücken solche Phraseologismen meistens die Schimpfworte aus.

References:

1. Білоноженко В. М., Гнатюк І. С., Дятчук В. В., Неровня В. Н., Федоренко Т. О. Словник фразеологізмів української мови / відповідальний ред. Винник В. О. – К.: Наукова думка, 2003. – 788 с.
2. Кунин А. В. О переводе английских фразеологизмов в англо-русском фразеологическом словаре. [Текст]: / А. В. Кунин // Тетради переводчика. 1964. № 2. С. 17-23 с.
3. Німецько-український фразеологічний словник [Текст]: у 2-х т. / уклали: В. І. Гавриш, О. П. Пророченко. – Київ: Радянська школа, 1981. – 416 с.

Пилипей Ю. А.

асистент кафедри

романо-германської філології та перекладу

Білоцерківський національний аграрний університет
м. Біла Церква, Київська область, Україна

ПОХОДЖЕННЯ ТЕРМІНА СЛЕНГ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Соціальний та культурний розвиток, технічний прогрес, всі ці фактори впливають на мову. За останні роки інтерес до проблем вивчення соціолектів зріс. Сьогодні сленг став невід'ємною частиною соціальної сфери та одним з головних та найбільш проблематичних об'єктів дослідження лексикології. З вивченням сленгу пов'язані імена таких зарубіжних лінгвістів: Е. Парtridge, М. Пей, Г. Л. Менкен, Г. Бредлі, М. М. Маковський, Г. О. Судзіловський, В. О. Хомяков, а також вітчизняних: Л. О. Ставицька, С. В. Пиркало, В. В. Балабін.

За визначенням автора книги «The City in Slang» Ірвіна Льюїса Аллана: «Сленг – це високо неформальний реєстр мови, який не відрізняється від стандартного вживання. Він має свої нечіткі кордони з іншими неформальними рівнями мови такими, як: колоквіалізми, груповий арго, регіональні, класові та етнічні діалекти. Загальний сленг – це переважно слова та фрази, які вийшли за кордони своєї субкультурної групи та знайшли місце у слововживанні більш широкої групи населення. Сленг виникає в множинних структурах суспільства і в подальшому допомагає зберегти та видозмінити соціальну різноманітність» [6, с. 6]. Таким чином, можна сказати, що сленг – це практично відкрита мовна підсистема ненормативних, стилістично знижених лексико-фразеологічних одиниць, які виконують експресивну, оцінну та евфемістичну функції.

Крупновий В. М. до найголовніших відмінних ознак сленгу відносить наступні: сленг – це лексичне явище; до сленгу відносяться не літературна лексика; сленг – лексика для усного слововживання; сленг – емоційно насичена лексика; сленг характеризується яскраво вираженим фамільярним забарвленням; до сленгу, зазвичай, відносяться жартівлива, іронічна, насмішкувата, презирлива, груба, вульгарна лексика; залежно від сфери вживання сленг поділяється на загальновідомий і загально-

живаний та маловідомий і вузько вживаний; характерна обмежена зрозумілість [1, с. 99]. Виходячи з цих визначень, можна сказати, що сленг включає в себе всі нестандартні, яскраво виражені (в тому числі зневажливі) висловлювання і з кожним днем такої лексики стає все більше.

Етимологія слова сленг є досить спірною та запутаною в англійській лексикографії. Важко сказати, в якому конкретно столітті сленг бере свій початок та активно розвивається, з цього приводу існують лише припущення.

Ірвін Льюїс Аллан в книзі «The City in Slang» пише, що великі міста за своєю природою також створюють відмінності, а саме це і є джерелом лексикологічних інновацій. Саме ідея відмінності та конфлікту, несхожості та гармонії є ключовими факторами до розуміння нью-йоркського життя та його мови. Ще в 1840х роках великі американські ринкові міста сформували нові класові порядки в суспільстві, поділивши населення на багатих та бідних. Як результат, утворилися нові соціальні класи, статуси, етнічні групи та умови життя. Напряма такої соціальної нерівності та культурні невідповідності сприяли розвитку сленгового лексику [6, с. 5]. Те ж саме можна сказати і про сучасний розвиток сленгу, який характеризується соціальною диференціацією.

Раніше не існувало розподілу на сленг, жаргон та арго, але з часом ці слова почали мати специфічні поняття, відмінні одне від одного. До цього часу існують сумніви щодо походження слова «сленг». Етимологічний словник Харпера Дугласа зазначає походження від англ. slang «жаргон». Слово датується ще з 1756 року Великим Оксфордським словником в значенні «низька, вульгарна мова» («language of a low and vulgar type»). А з 1801 року термін використовувався стосовно будь-яких професійних чи соціальних груп [2, с. 45].

Також існує припущення, що слово «сленг» бере свій початок від слів «sling» та «slanguage» – мова злочинців. Цей термін був вперше використаний в Англії в середині XVIII ст., але англійська література про сленг датується ще з XVI ст., і включає в себе сім глосаріїв у великих обсягах. Дієслово *to sling*, що означає «кидати, швиряти», використовувалося у виразі *to sling one's jaw* – «непристойно висловлюватися, грубіянити».

Версія, що сленг походить від слова *slanguage* ґрунтується на тому, що перша буква «s» додана до *language* в результаті зникнення слова *thieves* в словосполученні *thieves' language*, що означає мова грабіжників. Саме тому сленг довгий час був синонімом слова «арго».

Маріо Пей в своїй роботі «The Story of Language» стверджує, що сленг дуже давній феномен, який сягає в історію мови майже так само далеко, як наші дані мають записи. Сленг використовувався для назв гончарних виробів і має аналоги в багатьох стародавніх мовах: у санскриті використовували слово англ. *kapala* (укр. *тарілка*), у той час як в латинській мові використовували англ. *testa* (укр. *горщик*), що в кінцевому рахунку, призвело до утворення в французькій та італійській мовах слова *голова* – *tete* та *testa* [8, с. 144].

Відомий дослідник англійського сленгу М. М. Маковський зазначає, що ми не володіємо зафіксованими письмовими документами власне «сленгового» характеру, що відносяться до раннього періоду розвитку мови, бо сленг на той час не чітко відрізнявся від інших соціальних різновидів мови. У цьому його думка сходиться з американським дослідником І. Л. Алланом. М. М. Маковський вважає, що найбільш значною працею раннього періоду є словник Томаса Хармена «A Caveat or Warning for Common Cursitors, vulgarly called vagabonds», який вперше був надрукований в 1566 році [3, с. 37].

Томас Хармен стверджував, що він сам збирав матеріал, спілкуючись з бродягами та безпритульними. Його праця містить історію з життя бомжів, описується їхнє суспільство, даються визначення злочинців, а також *canting dictionary*.

Саме Френсіс Гроуз і ввів вперше в ужиток термін *slang* як синонім терміна *cant*: «*slang – cant language*» [2, с. 46].

Коли в 1785 році «батько сленгу» Ф. Гроуз видав свою першу наукову роботу про «вульгарну» мову, його не задовольнив сам термін *cant* з його досить прозорою етимологією, яку лексикограф XVI ст.

Т. Хармен пов'язував з дієсловом *cante* («*говорити*»). До 1811 року вдосконалена версія цього словника отримала нову назву – «*Lexicon Balatronicum: A Dictionary of buckish Slang University Wit and Pickpocket Eloquence*», що на початку XIX ст. стає головним довідниковим посібником з англійського сленгу після того, як його два рази перевидавали з доповненнями та виправленнями [2, с. 47-48].

«Циганська» етимологія терміна *slang* протрималася аж до кінця XIX ст. Наводиться вона і в дуже відомому словнику Хоттена (Hotten J. C.), де вказується, що сленг, мова циган, став позначати пізніше «низьку, вульгарну, незрозумілу мову» і характеризується визначенням із словника: «*Slang, the language spoken by Gipseys.*» Автор словника наводить синоніми сленгу: «*gibberish*» – «циганська мова», «*Gibberish, the language of Gipseys, synonymous with Slang*», «*flash language*» – «низька, вульгарна мова» [7, с. 10-11, 50].

Кінець XIX – початок XX ст. у Великобританії характеризується активним друком словників сленгу. У 1937 році вийшло перше видання словника відомого дослідника англійського сленгу Еріка Партріджа «*A Dictionary of Slang and Unconventional English: Colloquialisms and Catch-Phrases, Solecisms and Catachreses, Nicknames, and Vulgarisms*» [4, с. 38-39]. Цей словник вперше було опубліковано у 1956 році і до кінця XX ст. він був найбільш повним словником сленгу англійської мови. Словник містив сучасний, історичний, британський, американський, канадський та австралійський сленги.

Саме британський лінгвіст Ерік Партрідж відноситься до найбільш авторитетних дослідників стратифікації англійської мови. Він є автором словників і монографій про англійське просторіччя. У своїй монографії «*Slang Today and Yesterday*», надрукованій у 1933 році, він пропонує чіткий розподіл мови, звертаючи особливу увагу на класифікацію нестандартної лексики. Партрідж виділяє такі підсистеми мови як сленг, колоквіалізм, кент, вульгаризми [Partridge 1979], [5, с. 10]. У більш пізній праці «*Usage and Abuse*» він уточнює визначення термінів *сленг, кент, арго*.

Перший словник загального американського сленгу з'являється лише у 1960 році, коли Харольд Вентворт (Harold Wentworth) і Стюарт Берг Флекснер (Stuard Berg Flexner) випустили свій словник «*Dictionary of American Slang*», що на сьогоднішній день є найбільш авторитетним дослідженням американського сленгу [9]. Головні принципи концепції викладено у передмові до словника. Лексичну систему субстандартної мови вони підрозділяють на п'ять рівнів: 1) стандартна мова, 2) колоквіалізм, 3) діалекти, 4) кент, жаргон та арго, 5) сленг [9, с. VI-XV].

Сленг виникає в множинних структурах суспільства і в подальшому допомагає зберегти та видозмінити соціальну різноманітність. Сленг є необхідним та неминучим результатом розвитку мови сучасного суспільства. Він розвивався там, де люди різного походження зустрічалися на культурних «перехрестях». Саме тому зараз сленг є частиною життя сучасних міст, якщо бути більш коректним, то сучасних суспільств загалом.

Сленг зростає, розвивається та маркує соціальні відмінності в повсякденному житті. Субгрупи та субкультури загального сленгу включають соціальні класи, стат-

ті, сексуальні інтереси, етнічні, регіональні, вікові групи. Кожен, особливо люди у великих містах, належать до тієї чи іншої субкультурної групи.

Протягом довгого часу висувалися різного роду гіпотези походження і призначення сленгу. Його розглядали і як мову нижніх шарів суспільства, і як циганську мову, і як відображення однієї зі скандинавських мов (норв. *Slengenamn* «прізвисько», що належить до народної етимології). Подібного роду теорії виникають і до цього дня, одні науково обґрунтовані, а інші – ні. Але суть сленгу від цього не змінюється. Він був і залишається абсолютно унікальною частиною мови, яка постійно розвивається та без якої вже важко уявити сучасну розмовну мову.

Іншою особливістю сленгу є те, що він не залишається постійним. Завжди відбувається заміна одного модного явища на інше, старі слова забуваються, а на їх місце приходять інші. У ХХІ ст. сленг є засобом маркування приналежності мовця до певної соціальної групи. Він є мовним засобом виокремлення невеликої групи у великому суспільстві.

Список використаних джерел:

1. Крупнов В. Н. В творческой лаборатории переводчика / Крупнов В. Н. – М.: Междунар. отношения, 1976. – 192 с.
2. Липатов А. Т. Сленг как проблема социолектики: монография / А. Т. Липатов. – М.: ООО «Изд-во Элпис», 2010. – 318с.
3. Маковский М. М. Английские социальные диалекты (онтология, структура, этимология): учеб. пособие / М. М. Маковский. – М.: Высш. школа, 1982. – 135 с.
4. Можухин К. Е. Сленг в речи студентов американских университетов: дис. ... канд. филол. наук: 10.02.04 / К. Е. Можухин. – М., 2005. – 194 с.
5. Ускова А. И. Статус аргю в английском языке и художественной речи: автореф. дис. ... канд. филол. наук: 10.02.04 / А. И. Ускова. – Воронеж, 2014. – 17 с.
6. Allan I. L. *The City in Slang: New York Life and Popular Speech.* – New York: Oxford University Press, 1993. – 320 p.
7. Hotten J. C. *Dictionary of Modern Slang, Cant and Vulgar Words.* – London.: London Antiquary, 2nd edition, 1860. – 300p.
8. Pei M. *The Story of Language.* – L.: George Allen and Unwin, Ltd., 1970. – 431 p.
9. Wentworth H., Flexner S. B. *Dictionary of American Slang.* – N. Y.: Thomas Y. Crowell, Publishers Established, 1834. – 766 p.